
DOKOŃCZYCIEL (3) *sb m*

N sg dok(o)ńczy(e)l (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) i XVIII w.

Ten, który coś kończy, doprowadza do końca; perfector Mącz, Calep, Cn; confector Mącz, Cn; finitor Cn (3) : Confector, Wyprawiciel/ Sprawiciel też Dokończiciel. Mącz 115a; Perfector, Doskonálec/ Dokończiciel. Mącz 116a; Calep 779a.

Synonimy: doskonalec, sprawiciel, wyprawiciel.

SB